

Kultúra

Micsoda éjsz

Műgyűjtők éjszakája – ezt a címet adták (már nem először) a szervezők annak a (minek is? – nevezzük talán rendezvénynek, így kezdésként, aztán majd legfeljebb pontosítunk), melyre múlt csütörtökön került sor a Falk Miksáról elnevezett utca (és keresztutcái) magasságában.

A cím persze nem pontos (de jó, maradhat!), minthogy csak egy hosszúra nyúlt estéről volt szó, nem éjszakáról, és ami a birtokost illeti, ott is inkább a művészetszeretők, városbarátok, kíváncsiak szerepelhetnének inkább. Igazi műgyűjtők ma már csak nappal járnak műgyűjteni, komoly árverések keretében, nem ilyen frivol éjszakai órán, zeneszóra. Persze lehet, hogy a cím a helyi műkereskedőket rejtené, így már rendben van egészen, hiszen valóban ők állanak az események háttérében – és méltán –, s ismerve a hazai műkereskedői réteg krémjét (ha végigsétálunk ezeken az utcákon, ez lényegében meg is történt), méltán nevezhetjük őket gyűjtőknek is.

Akárhogy is, ezúttal is kiderült, hogy az ötlet remek; igen is van rá igény, hogy néhány órára (ha csak egy kicsiny szigeten is) lakható, barátságos, szeretettel, művészetkedvelő városnak láthassuk szűkebb hazánkat. Pedig nem történt semmi különös, csak annyi, amennyi szerencsésebb országokban külön rendezvény nélkül is megtörténik napra nap. Kedves, vendégváro üzletek, egy pohár ital, egy kis zeneszó, mives régi tárgyak – ennyi elég is. (Hogy fokozzuk mindazok szívfájdalmát, kik nem lehettek jelen, még azt is elárulhatjuk, hogy az időjárás – szakzsargonnal szólva – a évszaknak nem, a látogatóknak nagyon is megfelelő volt.) Az ínyenceknek most is jutott unikális élvezet – ezúttal a világhír után hazaért Sándorfi István hiperrealista képeiből tekintet nélkül (viszont napszemüvegben) ránk leső aktjai keltettek méltó feltűnést.

Mi pedig néhány órára elhihetjük, hogy valódi európai város lakói vagyunk.

Jolsovai András

NEHÉZ-POSONY KATA FELVÉTELEI

